Domiciliu instabil (Fragment)

October 5th, 2016
Tags: David Schwartz, Documentar, evrei, Macaz, Moses Rosen, Paul Dunca, Teatru, Texte, vârstnici

Un grup de artiști recuperează amintirile unei comunități de vârstnici evrei din București, pe care le transpune, împreună cu ei, în teatru documentar. „Domiciliu Instabil", cel mai nou proiect colaborativ, adună mai multe povești personale de locuire din ultimii 80 de ani – de la chirii, la evacuări, la proprietate.

Text de DoR
Fotografii de Marc Teuscher

Deschis în 1979, căminul „Amalia și Șef Rabin Dr. Moses Rosen" din Bucureștii Noi a apărut din dorința comunității evreiești din România pentru un loc în care vârstnicii să fie îngrijiți, după ce au văzut cât de mulți evrei tineri au plecat din țară în anii '60-'70. Aici, aproximativ 80 de persoane în vârstă care nu mai au familie în țară au nu numai o casă, ci și toate serviciile necesare unei vieți demne: medici, psihiatru, îngrijitori personali, meniuri personalizate, serviciu religios, acces la internet și cursuri, precum.

În 2009, TangaProject (artiștii Monica Marinescu, David Schwartz, Paul Dunca, Mihaela Michailov și Katia Pascariu) a venit la cămin cu gândul de a recupera amintirile oamenilor instituționalizați și de a le transforma în proiecte și piese de

Numarul curent: DoR #26

Susține DoR. Aboneaza-te!

The Power of Storytelling 2016

teatru documentar. Împreună cu rezidenţii, au pornit şi proiectul de artă comunitară Vârsta4 şi au căutat subiecte şi forme artistice prin care să le spună poveştile: piese de teatru cu monoloage despre experienţele lor de viaţă, „Vârsta obiectelor”, cu poveşti ale obiectelor care le-au influenţat viaţa şi, cel mai recent, „Domiciliu instabil — O istorie subiectivă a locuirii”.

Piesa de teatru documentar se bazează pe mărturii ale rezidenţilor din cămin despre propriile experienţe de locuire şi îşi propune o recuperare activ-afectivă şi critic-politică a istoriei sociale a locuirii. Spectacolul se joacă din nou **luni, 10 octombrie, la Macaz, în Bucureşti**. Mai jos e un fragment din „Domiciliu instabil”, cu bucăţi din poveştile vârstnicilor:

*

Ioseph Cotnăreanu

De ce se muta lumea? Unii aspirau la mai mult spaţiu şi confort, alţii, din motive economice, trebuiau să se restrângă. Unora proprietarii le cereau să elibereze casa pentru că aveau ei nevoie. Alţii erau rău-platnici sau gălăgioşi. Tatăl meu, de exemplu, avea boala să nu plătească chiria. Din cauza asta, relaţiile cu proprietarii nu erau foarte amicale, foarte armonioase, ca atare ne şi mutam foarte des.

Pompiliu Sterian

Eu am identificat în viaţa mea 15 adrese la care am locuit, dintre care majoritatea înainte de război. Întotdeauna am fost chiriaş. De fiecare dată am stat în două camere. Am locuit la subsol, am locuit la mansardă, am locuit la comun. O singură dată am stat în trei camere, şi pe-a treia am subînchiriat-o ca să putem plăti chiria.

Arhiva DoR ın format PDF

Curierul oficial

FAN courier

English DOR

Dorotea Weissbuch

Noi, la Focşani, în provincie aveam cinci camere, inclusiv biroul tatălui meu, o terasă de vis, bucătărie, cămară pentru alimente şi pivniţă pentru lemne. Eram singuri într-o grădină cu pomi fructiferi şi multe flori, era ca-n rai. Mai aveam în fundul curţii încă o casă, unde locuia bunica, în două camere, şi în a treia cameră servitoarea.

Lippa Segall

Prima mutare din viata mea a fost una de 24 de ore, în perioada antonesciană. Casa a fost rechiziţionată de poliţia antonesciană şi ne-au obligat, în termen de câteva ore, să ne mutăm. De supărare am început să ne distrugem grădina, aveam o grădină foarte frumoasă.

Marius Armaşu

În copilărie m-am mutat de la Bacău la Suceava, de la Suceava la Capra Foii, de la Capra Foii la Voineşiţa, de la Voineşiţa la Ciunget, de la Ciunget la Râmnicu Vâlcea. Mutările astea au fost în gimnaziu şi în primul an de liceu. Cu aproximaţie m-am mutat de la un şantier la altul. Pe şantiere stăteam în colonii muncitoreşti, în barăci.

RSS

Articole
Comentarii

Iudith Ardeleanu

După părerea mamei mele, când mi-am cumpărat garsoniera, în 1968, a fost şi prima dată când a apărut o capitalistă în familie.

— Noi suntem o familie de comunişti! Tu o să fii prima capitalistă din familie!

— Dar, mamă, eu ştiu de la Marx că capitaliştii exploatează. Eu nu exploatez pe nimeni, eu doar îmi iau o garsonieră!

— Nu are importanţă, dacă ai proprietate, eşti capitalistă!

— Ei, atunci îmi asum, o să aveţi o capitalistă în familie! Dar înseamnă că ţara asta a lui Ceauşescu se umple de capitalişti, că toţi încearcă să îşi cumpere case!

Mihaela Bîrlegi

Nu găseam casă nicăieri, chiriile mari, copilul avea zece ani. Şi am ajuns să stăm într-o baracă, undeva pe lângă râul Colentina. Pe urmă am stat la diverşi oameni, numai ca să aibă copilul unde să stea. Apoi am făcut curat la o scară şi am stat într-o cameră cu bucătărie – lucram seara la operetă şi dimineaţa la curăţenie. Numai că, după trei ani, a fost revendicată vila. Şi ne-a dat afară pe toţi. Am fost evacuată din nou. Asta era în anul 2000.

Margareta Eschenazy

În 2010 m-a evacuat în strada, în cămaşă de noapte. Era martie, era încă frig. O ardeleancă, vecină, pe care nu o cunoşteam, mi-a adus o pătură pe care o am şi acum. Am dormit pe o bancă pe strada Rahmaninov şi pe scaune la Spitalul de Urgenţă.

*

Spectacolul face parte din proiectul „Domiciliu instabil" – spectacol de dans locativ realizat de colectivul Vârsta4 sub umbrela asociaţiei ADO, co-finanţat de Administraţia Fondului Cultural Naţional. Colectivul este format din: Iudith Ardeleanu, Marius Armaşu, Mihaela Bîrlegi, Ioseph Cotnăreanu, Mişa Dumitriu, Paul Dunca, Margareta Eschenazy, Alice Monica Marinescu, Mihaela Michailov, Jak Neumann, Katia Pascariu, Marius Rădulescu, David Schwartz, Lippa Segall, Pompiliu Sterian, Dorotea Weissbuch.

Despre căminul „Amalia şi Şef Rabin Dr. Moses Rosen" am scris şi noi în DoR #17, ca parte dintr-un proiect editorial mai mare despre cum îmbătrânim în România. Iar despre Paul Dunca şi neliniştile lui creative am scris în DoR #24. Dacă vrei să ai cele două numere în colecţia ta şi să ne susţii să continuăm să facem astfel de materiale, cumpără-le din shopul DoR. Dacă vrei să nu ratezi niciun număr, abonează-te. DoR are nevoie de supereroi cititori ca tine ca să continuăm să scriem astfel de texte.

Comenteaza

Nume (obligatoriu)

Adresa de Email (necesara, nu va fi publicata)

Website

Submit

© 2017 Decât o Revistă